

Bellici, N. (2015). Ortaokul öğrencilerinde okula bağlanmanın çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15(1), 48-65.

Geliş Tarihi: 27/12/2013

Kabul Tarihi: 13/04/2015

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNDE OKULA BAĞLANMANIN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ *

Nilgün BELLİCİ*

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, ortaokul öğrencilerinin okula bağlanma düzeylerinin cinsiyet, yaş, sınıf, aile ekonomik durumu, anne-baba eğitim durumu ve akademik başarı düzeyleri açısından incelenmesidir. Araştırmanın katılımcıları yaş ortalaması 12.6 olan toplam 552 (280 kız, 272 erkek) ortaokul öğrencisinden oluşmaktadır. Verilerin toplanmasında Savi (2011) tarafından Türkçeye uyarlanan “Çocuk ve Ergenler İçin Okula Bağlanma Ölçeği” kullanılmıştır. Verilerin analizinde, t testi ve tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. Kızların okula bağlanma düzeyleri erkeklerden daha yüksek bulunmuştur. Öğrencilerin yaşı ve sınıfı ilerledikçe okula bağlanma düzeylerinin düştüğü belirlenmiştir. Ailesinin ekonomik durumu ve anne-babasının eğitim durumu yüksek olan öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri, ailesinin ekonomik durumu ve anne-babasının eğitim durumu düşük olan öğrencilere göre daha yüksektir. Akademik başarı düzeyi yüksek olan öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri, akademik başarı düzeyi düşük olan öğrencilere göre daha yüksek olarak bulunmuştur.

Anahtar sözcükler: okul, okula bağlanma, ortaokul öğrenciler

ANALYZING SECONDARY SCHOOL STUDENTS' SCHOOL ATTENDANCE WITH REGARDS TO VARIOUS VARIABLES

ABSTRACT

The purpose of this research is to analyse, the level of school attendance, sex, age, class, family economic status, parents' education level in terms of academic achievement of the secondary school students. The participants of the study consist of 552 secondary school students (280 girls, 272 boys) with an average age of 12.6. As a data collection tool, the inventory “School Attachment Scale for Children and Adolescents” adapted to Turkish by Savi (2011) was used. In data analysis, t-test and one-way analysis of variance were used. Girls' school attachment level found to be higher than boys. As students' age and grade get higher their school attachment levels fall. The level of involvement in school of the students whose parents have a higher economic condition and a higher educational background is more than the students whose parents have a lower economic situation and educational background. It was found that the level of involvement in school of the students, whose academic achievement level is higher, is more than the students whose academic achievement level is lower.

Keywords: school, school attachment, secondary school student.

* Nilgün BELLİCİ, Hasan Çelebi Ç.P.A.L, bellicinilgun1@hotmail.com

1. GİRİŞ

Okul, sosyalleşme sürecinde ilk temel toplumsal kurumdur. Bu kurum, belirli öğrenme kalıplarının gerçekleştirilmesi sorumluluğunu taşır ve bireylerin toplumla uyum sağlayabilmeleri ve mutlu olabilmeleri yolunda gereksinim duydukları konuları öğrenmelerini sağladığı oranda başarılı sayılır (Yavuzer, 2002). Çocuklar gündelik yaşamlarının önemli bir kısmını okullarda geçirmektedirler. Bu sebeple okul, bireyin yaşamında ve sosyalleşme sürecinde merkezi düzeyde bir öneme sahiptir (Kızmaz, 2006). Özellikle ergenlik döneminde çocukların okulda fazla zaman geçirmeleri, okulun ergenlerin gelişimi üzerindeki etkisini daha da arttırmaktadır (Boardman & Onge, 2005). Okul, sahip olduğu niteliklere göre, öğrencilerin sağlıklı davranışlar geliştirmeleri için bir risk faktörü ya da koruyucu faktör olabilmektedir. Okulunu sevmeyen öğrencilerin genellikle akademik yönden başarısız, sağlıklı davranışlar göstermeye meyilli, psikosomatik sorunları olan ve yaşam kalitesi daha düşük öğrenciler olduğu ifade edilmektedir (Epstein, 1981; Jessor, 1991; Nutbeam, Smith, Moore & Bauman, 1993).

Maddox & Prinz (2003) okula bağlanmayı, öğrencinin okuluna ait olduğu duygusunu yaşaması, okuluyla ilgili gurur duyması ve kendisini okulunda güvende hissetmesidir şeklinde; Mengi (2011) okula bağlılığı, okula ilişkin olumlu duygular beslemek, eğitim hakkında olumlu çağrışımlar hissetme, okul ortamına ait olma duygusu ve okul personeli ve diğer öğrencilerle olumlu ilişki içinde olma, okula devam etme, ders dışı sosyal etkinliklere katılma, okul çalışmalarını için fazladan zaman harcama, sınıfta ve okulda alınan kararlara katılma, kendi öğrenme amaçlarını belirleme, kendi fikrini sınıfta söyleyebilme; Osterman (2000) okula bağlanmayı gruba ait olma duygusu açısından temel psikolojik bir ihtiyaç olarak; Samdal, Wold & Bronis, 1999; Roeser, Midgley & Urdan (1996), okulun bir üyesi olarak değerli olduğuna ve saygı duyulduğuna inanma olarak tanımlamışlardır. Goodenow ve Grady, (1993), öğrencinin, bireysel olarak okuldaki diğer bireyler tarafından ne ölçüde onaylandığına, saygı duyulduğuna, dâhil edildiğine ve desteklendiğine yönelik öznel duyguyu ifade etmektedir.

Okul bağlılığının davranışsal, duygusal ve bilişsel olmak üzere üç boyutu bulunmaktadır (Jimerson, Campos ve Greif, 2003). Davranışsal boyut, öğrencilerin okullarda süregelen akademik ya da sosyal etkinliklere katılımını içermektedir. Davranışsal boyut içerisinde aynı zamanda öğrencilerin müfredat dışı sayılabilecek sportif ve benzeri diğer kulüp faaliyetlerine aktif katılımı da girmektedir. Bu kapsamda davranışsal bağlılık duygusuna sahip öğrencilerin görece yüksek akademik performans gösterdikleri öne sürülmektedir. Duygusal bağlılık ise öğrencilerin öğretmenlerine, sınıf arkadaşlarına ve okula yönelik sergiledikleri olumlu ya da olumsuz tepkilerden oluşmaktadır. Okul bağlılığının üçüncü boyutunu oluşturan bilişsel bağlılık ise öğrencilerin öğrenmeye yönelik sahip oldukları psikolojik yatırım olarak ele alınmaktadır. Bilişsel bağlılık düzeyi yüksek öğrencilerin problem çözerken daha esnek bir yaklaşım sergiledikleri, sıkı çalışma konusunda istekli oldukları ve başarısızlık karşısında etkili baş etme stratejileri kullandıkları belirtilmektedir (Fredricks, Blumenfeld ve Paris, 2004). Bazı araştırmacılar ise okula bağlanmayı, öğretmenler ve sınıf arkadaşları ile ilişkilerle bağlantılı olarak, öğrencilerin davranışları ile dinamik bir ilişkiye sahip, okul aktivitelerine yönelik değer ve yeterlilik inancını yansıtan öğrenci motivasyonu ile okuldaki ders dışı aktiviteleri ele alan bir yaklaşımla açıklamaktadır (Faircloth & Hamm, 2005; Juvonen, 2006).

LeCroy & Krysik'e (2008) göre okula bağlanmanın birçok faydası vardır. Örneğin akademik başarıyla; okula karşı olumlu duygularla, okuldaki çeşitli etkinliklerde etkin

olarak yer alma ile (Thomson, 2005) ve akademik motivasyon (Murdock & diğer., 2001; Samdal & diğer., 1999; Roeser & diğer., 1996) gibi diğer eğitimsel sonuçlarla arasında olumlu bir ilişki olduğunu belirtmektedirler. Savi (2011) okula bağlanmanın çocukların ve ergenlerin iyi oluşları ile; Cemalcılar (2010), okula bağlılık düzeyi daha yüksek olan öğrencilerde kaygı, yalnızlık ve okula devamsızlık oranının da düşük; özerkliğin, olumlu sosyal davranışların, içsel motivasyonun ve akademik başarının ise yüksek olduğunu belirtmektedir. Ayrıca, çalışmalar okula bağlanmanın arttıkça suç işlemenin azaldığını (Owens-Sabir, 2007); okula karşı bağlılık hissedenden öğrencilerin riskli davranışlarda bulunma olasılıklarının da düşük olduğunu göstermektedir (Catalano, Haggerty, Oesterle, Fleming, & Hawkins, 2004; Rudasill & diğer., 2010; Voisin, Salazar, Crosby, Diclemente, Yarber & Staples-Horne, 2005). Okula bağlılık eksikliği hissedenden öğrencilerin büyük bir kısmı ders çalışmaya motive olmadıklarını, derslerin ilgilerini çekmediğini ve okulla ilgisi olmayan arkadaşlarla vakit geçirdiklerini söylemişlerdir (Hupfeld, 2007). Archambault ve arkadaşları tarafından 2009 yılında Kanada’da yapılan bir araştırmada okula karşı düşük bağlılığa sahip öğrencilerin okulu bırakma risklerinin daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır (Archambault, Janosz, Morizot ve Pagani, 2009). Okul bağlılığının okuldan ayrılma sıklığını azalttığını gösteren çeşitli çalışmalarla da karşılaşılmıştır (Janosz, Archambault, Morizot ve Pagani, 2008; Sinclair, Christenson, Evelo ve Hurley, 1998). Okul bağlılığı üzerine yürütülmüş olan çalışmaların bir bölümü okul başarısı ya da başarısızlığı bağlamında sosyo-ekonomik değişkenlerin etkisi üzerine odaklanmıştır. Bu çalışmalardan birinde görece yüksek akademik başarı gösteren düşük gelirli öğrencilerin okul bağlılık düzeylerinin yüksek olduğu saptanmıştır (Conchas, 2001). Cemalcılar (2010), okula bağlılık duygusu yüksek olan öğrencilerin, öğretmenleri ve arkadaşlarıyla daha iyi ilişkiler kurduklarını, daha yüksek özsaygı geliştirdiklerini ve genel olarak yaşamlarından daha çok doyum aldıklarını belirtmektedir. Okula bağlılık düzeyi daha yüksek olan öğrencilerde kaygı, yalnızlık ve okula devamsızlık oranının da düşük; özerkliğin, olumlu sosyal davranışların, içsel motivasyonun ve akademik başarının ise yüksek olduğunu belirtmektedir. Osterman’a (2000) göre, kabul edilme, dahil edilme ve iyi karşılanma durumu, mutluluk, gurur, hoşnutluk, huzur gibi pozitif duygularla ilişkiliyken, reddedilme ve dışlanma ya da görmezden gelinme durumu da aşırı kaygı, depresyon, üzüntü, kıskançlık ve yalnızlık gibi negatif duygulara yol açmaktadır. Yine bir diğer çalışmada ise okul bağlılığı yüksek öğrencilerin okul kurallarını daha çok benimsedikleri ifade edilmiştir (Kuş & Karatekin, 2009).

Tüm bu etkenlerden dolayı okula bağlanma kavramı, azalan akademik başarıya, öğrencilerin okuldan sıkılmalarına, okula ve öğrenmeye karşı duyarsızlaşmalarına ve şehir merkezlerindeki okul terk oranlarının yüksek düzeyde olmasına bir çare olarak artan bir ilgi çekmektedir (National Research Council and Institute of Medicine, 2004. Akt: Fredricks & diğer., 2004).

Günümüz çağdaş eğitim anlayışı açısından değerlendirildiğinde, okula bağlanma kavramı ergenlerin genel iyilik halleri için önemli bir psiko-sosyal faktör olarak öne çıkmaktadır. Bu doğrultuda okula bağlanma kavramının ergenlerdeki gelişimsel sonuçlarının incelenmesi, Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik hizmetleri çerçevesinde ortaokul çağındaki çocuklara yönelik önleyici çalışmalarda koruyucu faktörler arasında ele alınması yararlı olacaktır. Bu amaca hizmet etmesi için çalışmada aşağıdaki sorulara yanıt aranmaktadır.

Ortaokul öğrencilerinin okula bağlanma düzeyleri cinsiyet, yaş, sınıf, aile ekonomik durumu, anne-baba eğitim durumu ve akademik başarı düzeyleri açısından farklılaşmakta mıdır?

2. YÖNTEM

2.1. Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini Samsun ili İlkadım ilçesinde öğrenim gören ortaokul öğrencileri oluştururken, örneklemini 2012-2013 öğretim yılında İlkadım ilçesindeki ortaokulların 5-8. sınıflarında öğrenim gören ve seçkisiz örnekleme yöntemiyle seçilen 552 öğrenci oluşturmaktadır. Öğrencilerin 280'i (%50.7) kız ve 272'si (%49.3) erkek olup yaş ortalaması 12.6'dır.

2.2. Veri Toplama Araçları

Öğrencilerin okula bağlanma düzeylerini belirlemek için Savi (2011) tarafından Türkçeye uyarlanan "Çocuk ve Ergenler İçin Okula Bağlanma Ölçeği" kullanılmıştır. Aynı zamanda araştırmaya katılan ortaokul öğrencilerinin kişisel özellikleri belirlemek için "Kişisel Bilgi Formu" uygulanmıştır.

Çocuk ve Ergenler İçin Okula Bağlanma Ölçeği (OBÖ-ÇE): Çocuk ve Ergenler İçin Okula Bağlanma Ölçeği (OBÖ-ÇE) Hill (2006) tarafından çocuk ve ergenlerin okula bağlanma düzeylerini değerlendirmek amacıyla geliştirilmiş; özgün adı "School Attachment Scale" (SAS) olan ölçek, öğretmen, arkadaş ve okula bağlanma ile ilgili maddelerden oluşmaktadır. Ölçek orijinalinde 15 madde olup, ölçeğin psikometrik özellikleri faktör yapısı, doğrulayıcı faktör analizi ve açıklayıcı faktör analizleri ile incelenmiştir. Ölçek Türkçe'ye Savi (2011) tarafından uyarlanmıştır. Ölçeğin son hali 13 maddeden oluşmaktadır. Test- tekrar test güvenilirlik katsayısı tüm ölçek için 0.85 olarak belirlenmiştir. Ölçeğin iki-yarım güvenilirliği 0.78 olarak belirlenmiştir. Ölçeğin her bir maddesinin toplam puanla korelasyonunu hesaplamak amacıyla yapılan madde-test korelasyonu sonucunda, maddelerin toplam puanla ilişkisinin 0.66 ile 0.85 arasında değiştiği saptanmıştır. Ölçeğin maddelerinin, toplam varyansın, %58.690'ını açıklayan üç faktör altında toplandığı görülmüştür. Hem düşük ortak varyansa sahip olan hem de ölçeğin iç tutarlılığını düşürdüğü saptanan 4 ve 14. maddeler ölçekten çıkarılmıştır. Alt ölçekler sırasıyla "okula bağlanma", "öğretmene bağlanma" ve "arkadaşa bağlanma" olarak isimlendirilmiştir. Ölçek 5'li likert tipi bir ölçektir. Ölçekten alınan yüksek puan okula bağlanmanın yüksek olduğunu göstermektedir. Birey okuduğu ifadenin ne derece uygun olduğunu belirtmek için; (1) Kesinlikle Evet (2) Evet (3) Olabilir (4) Hayır (5) Kesinlikle Hayır şeklindeki seçeneklerden birini işaretlemektedir. Ölçekte 13 madde bulunmaktadır. Ölçekten alınabilecek puanlar 13 ile 65 puan arasında değişmektedir.

3. BULGULAR

Kız ve erkeklerin Çocuk ve Ergenler İçin Okula Bağlanma Ölçeği puan ortalamalarının cinsiyet açısından farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan t-testi sonuçları Tablo 1'de verilmektedir.

Tablo 1.

Çocuk ve Ergenler İçin Okula Bağlanma Ölçeği (OBÖ-ÇE) Puanlarının Cinsiyet Yönünden Karşılaştırılmasına İlişkin t-Testi Sonuçları (N=552)

		N	\bar{X}	ss	t	SD	p
Okula	Kız	280	56.96	7.31	2.56	550	0.009**
Bağlanma	Erkek	272	53.94	8.11			

* $p < .01$

Tablo 1’de görüldüğü gibi, öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri cinsiyete göre anlamlı bir farklılık göstermektedir [$t(550)=2.56$ ve $p < .01$]. Kız öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinin (56.96) erkek öğrencilerden (53.94) daha yüksek olduğu görülmektedir.

Çocuk ve Ergenler İçin Okula Bağlanma Ölçeği (OBÖ-ÇE) puan ortalamalarının yaş açısından farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla uygulanan ANOVA sonuçları Tablo 2’de verilmektedir.

Tablo 2.

Çocuk ve Ergenler İçin Okula Bağlanma Ölçeği (OBÖ-ÇE) Puanlarının Yaş Yönünden Karşılaştırılmasına İlişkin ANOVA Sonuçları (N=552)

	Yaş	Gruplar		ANOVA			LSD Fark Testi	
		N	\bar{X}	Ss	F	p		
Okula	11	100	58.60	8.35	25.50	0.000**	(11-12)	(13-14)
Bağlanma	12	172	57.57	6.26				
	13	134	54.61	6.97				
	14	146	51.61	7.79				

* $P < .01$

Tablo 2’de görüldüğü gibi, Okula Bağlanma Ölçeği (OBÖ-ÇE) puan ortalamaları 11 yaşındaki öğrencilerin (58.60), 12 yaşındaki öğrencilerin (57.57), 13 yaşındaki öğrencilerin (54.61), 14 yaşındaki öğrencilerin (51.60) olarak bulunmuştur. Buna göre, öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinde yaşa göre anlamlı düzeyde farklılık gösterdiği belirlenmiştir ($F=25.50$ ve $p < .01$). Hangi yaş grupları arasında okula bağlanma düzeyinde anlamlı fark olduğunu araştırmaya yönelik yapılan LSD testine göre; 11 ve 12 yaş grubundaki öğrenciler ile 13 ve 14 yaş grubundaki öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri ile yine 13 yaş grubundaki öğrenciler ile 14 yaş grubundaki öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri arasında anlamlı fark vardır. 11 ve 12 yaş grubundaki öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinin 13 ve 14 yaş grubundaki öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinden daha yüksek olduğu, 13 yaş grubundaki öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinin de 14 yaş grubundaki öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinden daha yüksek olduğu görülmektedir. Öğrencilerin yaşı ilerledikçe okula bağlanma düzeylerinin düştüğü söylenebilir.

Çocuk ve Ergenler İçin Okula Bağlanma Ölçeği (OBÖ-ÇE) puan ortalamalarının sınıf açısından farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla uygulanan ANOVA sonuçları Tablo 3’te verilmektedir.

Tablo 3.

Çocuk ve Ergenler İçin Okula Bağlanma Ölçeği (OBÖ-ÇE) Puanlarının Sınıf Yönünden Karşılaştırılmasına İlişkin ANOVA testi Sonuçları (N=552)

	Sınıf	N	\bar{X}	Ss	F	p	
Okula Bağlanma	5. Sınıf	106	58.87	8.00	25.18	0.000**	5, 6 ile 7, 8
	6. Sınıf	163	57.32	6.37			7 ile 8
	7. Sınıf	135	54.67	7.12			
	8. Sınıf	148	51.69	7.75			

* $P < .01$

Tablo 3'te görüldüğü gibi, öğrencilerin öğrenim gördükleri sınıfa göre okula bağlanma ortalamaları 5. sınıftaki öğrencilerin (58.87), 6. sınıftaki öğrencilerin (57.32), 7. sınıftaki öğrencilerin (54.67) ve 8. sınıftaki öğrencilerin (51.69) olarak bulunmuştur. Öğrenim gördüğü sınıfa göre öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinde anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($F=25.18$ ve $p < .01$). Hangi sınıflardaki öğrenciler arasında okula bağlanma düzeyinde anlamlı fark olduğunu araştırmaya yönelik yapılan LSD testine göre 5 ve 6. sınıflardaki öğrenciler ile 7 ve 8. sınıflardaki öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri ile yine 7. sınıftaki öğrenciler ile 8. sınıftaki öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri arasında anlamlı fark vardır. Ortalama puanlar incelendiğinde 5 ve 6. sınıflardaki öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinin 7 ve 8. sınıflardaki öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinden daha yüksek olduğu, 7. sınıftaki öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinin de 8. sınıftaki öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinden daha yüksek olduğu görülmektedir. Buna göre öğrencilerin sınıfı ilerledikçe okula bağlanma ortalamalarının düştüğü söylenebilir.

Çocuk ve Ergenler İçin Okula Bağlanma Ölçeği (OBÖ-ÇE) puan ortalamalarının aile ekonomik durumu açısından farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla uygulanan ANOVA sonuçları Tablo 4'te verilmektedir.

Tablo 4.

Çocuk ve Ergenler İçin Okula Bağlanma Ölçeği (OBÖ-ÇE) Puanlarının Aile Ekonomi Yönünden Karşılaştırılmasına İlişkin ANOVA Testi Sonuçları (N=552)

	Ekonomik D.	N	\bar{X}	Ss	F	p	
Okula Bağlanma	Kötü (1)	50	53.84	8.80	5.73	0.017*	1 ile 3
	Orta (2)	296	55.33	7.37			
	İyi (3)	206	56.04	7.93			

* $p < .05$

Tablo 4'te görüldüğü gibi, öğrencilerin aile ekonomik durumuna göre okula bağlanma düzeylerinde anlamlı bir farklılık olduğu saptanmıştır ($F=5.73$ ve $p < .05$). Aile ekonomik durumuna göre farkın hangi gruplar arasında olduğunu bulmak amacıyla yapılan LSD testinin sonucuna göre; okula bağlanma boyutunda aile ekonomik durumu iyi olan öğrencilerin (LSD testine göre; aile ekonomik durumu kötü ve aile ekonomik durumu iyi olan öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri arasında anlamlı bir fark vardır. Ortalama puanlar incelendiğinde, aile ekonomik düzeyi iyi olan öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri (56.04), aile ekonomik düzeyi kötü olan öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinden (53.84) daha yüksektir.

Çocuk ve Ergenler İçin Okula Bağlanma Ölçeği (OBÖ-ÇE) puan ortalamalarının annenin eğitim durumu açısından farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla uygulanan ANOVA sonuçları Tablo 5’de verilmektedir.

Tablo 5.
Çocuk ve Ergenler İçin Okula Bağlanma Ölçeği (OBÖ-ÇE) Puanlarının Annenin Eğitim Düzeyi Yönünden Karşılaştırmasına İlişkin ANOVA testi Sonuçları(N=552)

Annenin E.D.		N	\bar{X}	Ss	F	p	
Okula Bağlanma	İlkokul mezunu (1)	313	54.98	8.10	7.57	0.013*	1, 2 ile 3, 4
	Ortaokul mezunu (2)	148	55.58	7.34			
	Lise mezunu (3)	70	56.63	7.23			
	Üniversite mezunu (4)	21	57.76	5.41			

* $P < .05$

Tablo 5’de görüldüğü gibi, öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri annenin eğitim düzeyine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir ($F=7.57$ ve $p < .05$). Eğitim durumlarına göre farkın hangi gruplar arasında olduğunu bulmak amacıyla yapılan LSD testinin sonucuna göre; LSD testine göre; annesi ilkokul (54.98) ve ortaokul (55.58) mezunu olan öğrenciler ile annesi lise (56.63) ve üniversite (57.76) mezunu olan öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri arasında anlamlı bir fark vardır. Ortalama puanlar incelendiğinde, annesi lise ve üniversite mezunu olan öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmektedir.

Çocuk ve Ergenler İçin Okula Bağlanma Ölçeği (OBÖ-ÇE) puan ortalamalarının babanın eğitim durumu açısından farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla uygulanan ANOVA sonuçları Tablo 6’da verilmektedir.

Tablo 6.
Çocuk ve Ergenler İçin Okula Bağlanma Ölçeği (OBÖ-ÇE) Puanlarının Babanın Eğitim Düzeyi Yönünden Karşılaştırılmasına İlişkin ANOVA testi Sonuçları(N=552)

Gruplar		ANOVA					LSD Fark Testi
Babanın E.D.	N	\bar{X}	Ss	F	p		
Okula Bağlanma	İlkokul mezunu (1)	245	55.29	8.07	11.97	0.002**	4 ile 1, 2, 3
	Ortaokul mezunu (2)	169	55.17	7.58			
	Lise mezunu (3)	105	55.33	7.65			
	Üniversite mezunu (4)	33	58.61	5.28			

Tablo 6’da görüldüğü gibi, öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri babanın eğitim düzeyine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir ($F=11.97$ ve $p < .01$). Eğitim durumlarına göre farkın hangi gruplar arasında olduğunu bulmak amacıyla yapılan LSD testinin sonucuna göre; babası ilkokul (55.29), ortaokul (55.17) ve lise (55.33) mezunu olan öğrenciler ile babası üniversite (58.61) mezunu olan öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri arasında anlamlı bir fark vardır. Ortalama puanlar incelendiğinde, babası

üniversite mezunu olan öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinin diğer öğrencilerden daha yüksek olduğu görülmektedir.

Çocuk ve Ergenler İçin Okula Bağlanma Ölçeği (OBÖ-ÇE) puan ortalamalarının akademik başarı düzeyi açısından farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla uygulanan ANOVA sonuçları Tablo 7’de verilmektedir.

Tablo 7.

Çocuk ve Ergenler İçin Okula Bağlanma Ölçeği (OBÖ-ÇE) Puanlarının Akademik Başarı Düzeyi Yönünden Karşılaştırılmasına İlişkin ANOVA testi Sonuçları (N=552)

Ölçek	Gruplar	Betimsel İstatistik			ANOVA Testi		LSD Fark
		n	\bar{X}	ss	F	p	
	Akademik B.D.						
	Düşük (1)	57	54,82	9,87	6,56	0,014*	1 ile 3
	Orta (2)	336	55,14	7,62			
	Yüksek (3)	159	56,36	7,04			

* $p < .05$

Tablo 7’de görüldüğü gibi, öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinde akademik başarı düzeyine göre anlamlı bir farklılık olduğu görülmektedir ($F=6.56$ ve $p<.05$). Akademik başarı düzeyine göre farkın hangi gruplar arasında olduğunu bulmak amacıyla yapılan LSD testinin sonucuna göre akademik başarısı düşük olan öğrenciler ile akademik başarısı yüksek olan öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri arasında anlamlı bir fark vardır. Ortalama puanlar incelendiğinde, akademik başarısı yüksek olan öğrencilerin okula bağlanma düzeyinin (56.36), akademik başarısı düşük (54.82) olan öğrencilerden daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

4.TARTIŞMA, SONUÇ ve ÖNERİLER

Bu çalışma kapsamında, okula bağlanma düzeyinin cinsiyet açısından yapılan karşılaştırmasında; kız öğrencilerin okula bağlanma düzeyi erkek öğrencilere göre daha yüksek olarak belirlenmiştir. Bu sonuçla paralel olarak Alaca (2011); Adelabu (2007); Cheung (2004); Cheung & Hui (2003); Goodenow & Grady (1993); Hagborg (1994); Nichols (2008); Sarı (2012); Mengi (2011); Arastaman (2006), Cernkovich & Giordano (1992), Zieman & Benson (1981), Goodenow (1992b) kızların okula bağlılığının erkeklerden daha yüksek olduğunu belirtmektedir. Uwah vd. (2008), kız öğrencilerin okullarını daha çok önemseyebileceklerini ve bu nedenle okula bağlılıklarının daha yüksek olabileceğini belirtmektedir. Yapılan bir araştırmada kız öğrencilerin okulda başarıya ihtiyacının erkeklerden daha fazla olduğu saptanmıştır (Çelikkaleli, Gökçakan ve Çapri, 2005). Öte yandan, öğrencilerin okula bağlılıklarının tersi olarak kabul edilebilecek olan okula yabancılaşma konusunda yapılan araştırmalarda da erkek öğrencilerin okullarına yabancılaşma düzeylerinin daha yüksek olduğu şeklinde bulgulara ulaşılmıştır. Örneğin Brown vd.(2003), okula yabancılaşmanın tüm alt boyutlarının öğrencilerin cinsiyeti tarafından anlamlı bir şekilde etkilendiğini ve erkek öğrencilerde okula yabancılaşma düzeyinin daha yüksek olduğunu ortaya koymuşlardır. Benzer şekilde Uzun Yüksek’in (2006) yaptığı araştırmada, erkek öğrencilerin kız öğrencilere oranla daha yüksek oranda yabancılaşma yaşadığı saptanmıştır .Bunun

yanında, farklı yönde bulguların olduğu diğer çalışmalarda, erkek ergenlerin kızlardan daha yüksek düzeyde okul bağlılığı gösterdiği belirtilirken (McNeely, Nonnemaker & Blum, 2002); okula bağlanma düzeyinde cinsiyete göre farklılık bulunmadığını gösteren araştırmalar da bulunmaktadır (Hill & Werner, 2006; Somers & Gizzi, 2001; Anderman & Anderman, 1999; Roeser & diğer., 1996). Kızların ders dışı sosyal faaliyetlere katılma oranları erkeklere göre daha yüksektir ve bu durum kızların okula bağlılık düzeyini de artırmaktadır (Fullarton, 2002). Aynı şekilde Peterson da kızların erkeklerden daha önce ergenliğe ulaştıkları için, farklı sosyalleşme süreçlerinden geçmekte olduklarını ve dolayısıyla erkeklere göre okula daha kolay uyum sağlayıp bağlılık sağladıklarını belirtmektedir (Bruce & Crump, 2003). Kız öğrencilerin okulda başarıma ihtiyacının erkek öğrencilerden daha fazla olduğu düşünülerek okula bağlanma düzeyinin yüksekliğinin kaynağının okulda başarıma ihtiyacı olduğu düşünülebilir. Okulun sadece akademik başarıya odaklanmaması gerektiğini vurgulayan Calabrese (1989) ise okulların öğrencilerdeki yabancılaşmayı azaltmaya odaklanarak uzun vadede onların akademik başarılarını yükseltebileceklerini belirtmektedir. Bu bağlamda, hem erkek hem de kız öğrencilerde okula bağlılığın artırılmasına yönelik alınacak önlemlerin, öğrencilerin hem akademik hem de sosyal ve psikolojik gelişimleri açısından son derece önemli olduğu söylenebilir.

Öğrencilerin yaşı arttıkça okula bağlanma ortalamalarının düştüğü belirlenmiştir. Bu durum küçük yaştaki öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinin büyük öğrencilere göre daha yüksek olduğu şeklinde yorumlanabilir. Simons-Morton, Crump, Haynie & Saylor'ın (1999) yaptığı çalışmada da benzer şekilde, okula bağlanma düzeyinde yaş açısından anlamlı farklılık bulunurken; Hill (2006) tarafından yapılan çalışmada ise okula bağlanma düzeyinde yaş açısından anlamlı düzeyde farklılık bulunmamıştır. Anderman (2002) da Goodenow (1992b) ve Hagborg'un (1994) bulgularına paralel sonuçlar elde etmiş ve öğrenci düzeyindeki eğitim çıktılarının sınıf düzeyinden çok okul içerisindeki gerçek uygulamalardan etkilenebileceğine işaret etmiştir.

Ayrıca, öğrencilerin okuduğu sınıf ilerledikçe okula bağlanma ortalamalarının düştüğü belirlenmiştir. Yani sınıf düzeyi arttıkça öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri azalmaktadır. Marks (2000), öğrencilerin okula bağlılık düzeylerinin ilkokuldan liseye doğru azaldığını belirtmiştir. Bu bulgu, alanyazındaki diğer araştırmaların bulgularıyla örtüşmemektedir. Örneğin, Goodenow'un (1992b) ilköğretim ikinci kademe öğrencileri üzerinde yaptığı çalışmada, Okula Aidiyet Duygusu Ölçeği puanlarında sınıf düzeyi açısından anlamlı bir fark bulunmamıştır. Benzer şekilde Hagborg (1994) da, ilköğretimden ortaöğretime 5. – 12. sınıf öğrencileri üzerinde yaptığı araştırmada, lise düzeyinde daha düşük bağlılık beklenmekle birlikte, sınıf düzeyine göre öğrencilerin okula aidiyet duygularının anlamlı bir şekilde farklılaşmadığını belirtmektedir.

Aile ekonomik durumu iyi olan öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri, aile ekonomik durumu kötü olan öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinden daha yüksek olduğu bulunmuştur. Bu bulguya paralel olarak Osterman (2003) ; Finn & Voelkl (2003) sosyo ekonomik düzeyi yüksek ailelerin çocuklarının okula bağlanma düzeylerinin yüksek olduğunu belirtmiştir. Bunun yanında, farklı yönde bulgunun olduğu çalışmada yüksek akademik başarı gösteren düşük gelirli öğrencilerin okul bağlılık düzeylerinin yüksek olduğu saptanmıştır (Conchas, 2001).

Annesi üniversite mezunu olan öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri, annesi ilkokul mezunu olan öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinden daha yüksek olduğu

belirlenmiştir. Babası üniversite mezunu olan öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri, babası ilkokul, ortaokul ve lise mezunu olan öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinden daha yüksektir. Ailenin eğitim durumu ile öğrencinin bağlılık durumu arasında pozitif doğrusal bir ilişki saptanmıştır. Üniversite eğitimi almış ailelerin çocuklarında yüksek bağlılık düzeyi saptanırken, ilkokul mezunu ailelerin çocuklarında ise en az bağlılık düzeyi saptanmıştır (Fullarton, 2002; Finn & Voekl, 2003). Eğitim seviyesi yüksek ailelerin okula bakış açıları, eğitim hakkındaki düşünceleri daha olumlu olabileceğinden, bu düşünceler öğrencinin de okula karşı duygu ve düşüncelerinin olumlu şekillenmesinde etkili olabilir. Bu durumun da öğrencilerin okula bağlılıklarını etkilemesi olasıdır.

Akademik başarı düzeyi yüksek olan öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri, akademik başarı düzeyi düşük olan öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinden daha yüksektir. Bu bulgu, alan yazındaki diğer araştırmaların bulgularıyla tutarlıdır. Lee & Smith (1995) yüksek başarı düzeyine sahip öğrencilerin okul bağlılık düzeylerini de yüksek olarak belirlemişlerdir. Bunun sebebi olarak da, yüksek akademik başarıya sahip öğrencilerin dörtte birinin müzik etkinliklerine katılması bulunmuştur. En düşük başarıya sahip öğrencilerin ise 1/8'nin müzik etkinliklerine katıldığı saptanmıştır. Firestone, Rosenblum & Web (1987) okula bağlılık düzeyi düşük öğrencilerin okula geç gelme eğiliminde olduklarını, devam sorunları yaşadıklarını, akademik başarılarının düşük olduğunu ve okulda problemleri davranışlar sergilediklerini ortaya çıkarmıştır. Finn & Rock'a (1997) göre ise okula bağlılık sağlamak ile akademik başarı ve okula devamsızlık yapmama, yüksek akademik beklentilere sahip olma gibi diğer eğitimsel sonuçlar arasında olumlu bir ilişki olduğunu belirlemişlerdir. Sarı (2012), Anderman (2002) Hagborg (1994), Goodenow & Grady (1993) ve Isakson & Jarvis (1999), öğrencilerin okula aidiyet duygularıyla not ortalamaları arasında olumlu yönde ilişki olduğunu ve okula aidiyet duygusu yüksek olan öğrencilerin akademik başarılarının da yüksek olduğunu belirlemişlerdir. Roeser, Midgley & Urdan (1996) yaptıkları çalışmada, yüksek seviyede aidiyet duygusunun akademik başarı ile ilişkili olduğunu saptamışlardır. Bütün bu bulgulara dayanılarak, akademik başarı yüksek olan öğrencilerin, okula bağlanma düzeylerinin daha yüksek olduğu söylenebilir. Başarılı öğrenciler, kendilerini okulda daha güvende hissetmekte, öğretmenlerinden ve arkadaşlarından daha fazla saygı ve destek görmekte olabilirler. Bu duygular da okula daha çok bağlanmalarına katkı sağlamış olabilir.

Sonuç olarak, okula bağlanma düzeyinin öğrencinin cinsiyetine, yaşına, sınıf düzeyine, aile ekonomik durumuna, anne-baba eğitim durumuna, akademik başarı durumuna göre değiştiği görülmektedir. Kızların okula bağlanma düzeyleri erkeklerden daha yüksek bulunmuştur. Öğrencilerin yaşı ve sınıfı ilerledikçe okula bağlanma düzeylerinin düştüğü belirlenmiştir. Aile ekonomik durumu iyi olan öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri aile ekonomik durumu düşük olan öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinden daha yüksek olduğu görülmüştür. Anne- babası üniversite mezunu olan öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri, anne-babası ilkokul mezunu olan öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinden daha yüksek olarak belirlenmiştir. Akademik başarı düzeyi yüksek olan öğrencilerin okula bağlanma düzeyleri, akademik başarı düzeyi düşük olan öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinden daha yüksek olarak bulunmuştur.

Ders dışı sosyal etkinliklere katılmak öğrencilerin okula bağlılığını arttırmaktadır. Erkek öğrencilerin okula bağlanma düzeylerini arttırmak için erkek öğrencilerin ilgisini çekebilecek ders dışı sosyal etkinlikler düzenlenebilir. Sınıf düzeyi arttıkça okula bağlanma düzeyinin düştüğü düşünülürse ve az mevcutlu sınıflarda öğrencilerin

birbirleriyle ve öğretmenleriyle yakın ilişkiler kurup bunu geliştirme olasılıkları daha yüksektir. Bu ilişkiler sayesinde öğrenciler kendilerini okula daha ait hissedeceğinden sınıf mevcutları sınıf düzeyi yükseldikçe azaltılabilir. Aile ekonomik durumu iyi olmayan öğrencilerin de katılabileceği ders dışı sosyal etkinliklerin okullarda uygulanması ve bu etkinliklere katılabilmeleri için aile ile işbirliği yapılabilir. Ayrıca bu öğrenciler belirlenip onlara uygun projeler üretilebilir.

Okula bağlanma konusu özel okullarda, farklı okul tiplerinde, farklı yerleşim birimlerindeki okullar da incelenebilir. Sonuçlar karşılaştırılabilir. Okula bağlanma kavramının okul fiziki durumu, öğretmen-öğrenci, öğrenci-yönetimle ilişkili değişkenlerle incelenmesi önerilebilir.

KAYNAKÇA

- Adelabu, D. D. (2007). Time perspective and school membership as correlates to academic achievement among American adolescents. *Adolescence*, 42,(167), 525-538.
- Alaca, F. (2011). *İki dilli olan ve olmayan öğrencilerde okul yaşam kalitesi algısı ve okula aidiyet duygusu ilişkisi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi, Adana.
- Anderman, L.H.& Anderman, E. M. (1999). Social predictors of changes in student' achievement goal orientations. *Contemporary Educational Psychology*, 25, 21-37.
- Anderman, E. M. (2002). School effects on psychological outcomes during adolescence. *Journal of Educational Psychology*, 94 (4), 795-809.
- Arastaman, G. (2006). *Ankara ili lise birinci sınıf öğrencilerinin okula bağlılık durumlarına ilişkin öğrenci, öğretmen ve yöneticilerin görüşleri*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi, Ankara.
- Archambault, I., Janosz, M., Morizot, J. & Pagani, L. (2009). Adolescent Behavioral, affective, and Cognitive Engagement in School: Relationship to Dropout. *Journal of School Health*, 79. 408- 415.
- Boardman, J.D & Onge, J. M. (2005). Neighborhoods and adolescent development. *Children, Youth and Environments*, 15, 138-164.
- Brown, M. R., Higgins, K., Pierce, T., Hong, E. Ve Thoma, C. (2003). Secondary students' perceptions of school life with regard to alienation: The effects of disability, gender and race. *Learning Disability*, 26, 227-238
- Bruce, G. & Crump, D. A. (2003). Association of parental involvement and social competence with school adjustment and engagement among six graders. *Journal of School Health*, 73,(3), 121-126.
- Calabrese, R. L. (1989). Student alienation and academic achievement. *The Education Digest*, 54 (9),7-9.
- Catalano, R.F. & Hawkins, J.D. (1996). The social development model: A theory of antisocial behavior. In J.D. Hawkins (Ed.), *Delinquency & crime: Current theories (149–194)*. New York: Cambridge University Press.
- Cernkovich, S. A. & Giordano, P. C. (1992). School bonding, race, and delinquency. *Criminology*, 40, 261–291.

- Cemalciler, Z. (2010). Schools as socialisation contexts: Understanding the impact of school climate factors on students' sense of school belonging. *Applied Psychology, 59*, 243.
- Cernkovich, S. A. & Giordano, P.C. (1992). School bonding, race and delinquency. *Criminology, 30*, 261-291.
- Cheung, H.Y. (2004). Comparing Shanghai and Hong Kong students' psychological sense of school membership. *Asia Pacific Education Review, 5*,(1),34-38.
- Cheung, H. Y. & Hui, K.F.S. (2003). Mainland immigrant and Hong Kong local students psychological sense of school membership. *Asia Pacific Education Review, 4*,(1),67-74.
- Çelikkaleli, Ö., Gökçakan, N. ve Çapri, B. (2005). Lise öğrencilerinin bazı psikolojik ihtiyaçlarının cinsiyet, okul türü, anne ve baba eğitim düzeyine göre incelenmesi. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 18*(2), 245- 268.
- Epstein, J. L. (1981). *The quality of school life*. Lexington Books, D.C. Health, Lexington.
- Faircloth, B. S. & Hamm, J. V. (2005). Sense of belonging among high school students representing our ethnic groups. *Journal of Youth and Adolescence, 34*,(4), 293-309.
- Finn, J. D. & Rock, D. A. (1997). Academic success among students at risk for school failure. *Journal of Applied Psychology, 82*, 221-261.
- Finn, J. D. & Voelkl, K. E. (2003). School characteristics related to school engagement. *Journal of Negro Education, 62*, 249-268.
- Firestone, W. A. & Rosenblum, S. (1988). Building commitment in urban high schools. *Educational Evaluation and Policy Analysis, 10*, 285-299.
- Fredricks, J. A., Blumenfeld, P. C. & Paris, A. H. (2004). School engagement: Potential of the concept, State of the Evidence. *Review of Educational Research, 74*, 59-109.
- Fullarton, S. (2002). Student engagement with school: Individual and school-level influences (LSAY Research Report No.27).
- Godeneow, C. (1992a). Strengthening the links between educational psychology and the study of contexts. *Educational Psychologist, 27*,(2), 177-196.
- Goodenow, C. (1992b). *School motivation, engagement, and sense of belonging among urban adolescent students*. Paper presented at the Annual Meeting of the American Educational Research Association, San Francisco, CA.
- Goodenow, C. & Grady, K. E. (1993). The relationship of school belonging and friends' values to academic motivation among urban adolescent students. *The Journal of Experimental Education, 62*, (1), 60-71.
- Hagborg, W.J. (1994). An exploration of school membership among middle and high school students. *Journal of Psychological Assessment, 12*, 312-323.
- Hill, L. G. & Werner, N. E. (2006). Affiliative motivation, school attachment, and aggression in school. *Psychology In The Schools, 43*, (2), 231-246. *Journal of Psychological Assessment, 12*, 312.

- Hupfeld, K. (2007). Resiliency Skills and Dropout Prevention. Success Highways, published by Scholar Centric. İlköğretim ve Eğitim Kanunu.
- Isakson, K.& Jarvis, P. (1999). The adjustment of adolescents during the transition into high school: A short term longitudinal study. *Journal of Youth and Adolescence*, 28, 1-26.
- Janosz, M., Archambault, I., Morizot, J., & Pagani, L. (2008). School engagement trajectories and their differential predictive relations to dropout. *Journal of Social Issues*, 63, 21-40.
- Jessor, R. (1991). Risk behavior in adolescence: A psychosocial framework for understanding an action. *Journal of Adolescent Health*, 12, 597-605.
- Jimerson, S. R., Campos, E., & Greif, J. L. (2003). Toward an understanding of definitions and measures of school engagement and related terms. The California School Jimerson, Campos ve Greif, 2003)
- Juvonen, J. (2006). Sense of belonging, social bonds, and school functioning. In: Alexander, P., Winne, P. (Eds.), *Handbook of Educational Psychology*. (second ed.) New York, Macmillan, pp. 655–674.
- Kalaycı, Ş. (2006). *Spss uygulamalı çok değişkenli istatistik teknikleri (2. Baskı)*. Ankara: Asil.
- Kızmaz, Z. (2006). Okullardaki şiddet davranışının kaynakları üzerine kuramsal bir yaklaşım. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 30, (1), 47-70.
- Kuş, Z. ve Karatekin, K. (2009). Öğrencilerin okul ortamında kurallara uygun davranma yeterliklerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 10(1), 183-196.
- Lee, V. E. & Smith, J. B. (1995). Effects of high school restructuring and size on early gains in achievement and engagement. *Sociology of Education*, 68, 241-270.
- LeCroy, C. W.& Krysik, J. (2008). Predictors of academic achievement and school attachment among hispanic adolescents. *Children and Schools*, 30, 197-210.
- Maddox, S. L. & Prinz, R.J. (2003). School bonding in children and adolescents: conceptualization, assessment, and associated variables. *Clinical Child and Family Psychology Review*, 6, 31-49.
- Marks, H. M. (2000). Student engagement in instructional activity: Patterns in elementary, middle, and high school years. *American Educational Research Journal*, 37,(1), 153-184.
- Mcneely, A. C., Nonemaker, J., M.,& Blum, R. W. (2002). Promoting school connectedness: evidence from the national longitudinal study of adolescent health. *Journal of School Health*, 72,(4), 138-146.
- Mengi, S. (2011). *Ortaöğretim 10. ve 11. sınıf öğrencilerinin sosyal destek ve özyeterlik düzeylerinin okula bağlılıklarıyla ilişkisi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi, Sakarya.
- Murdock, T. B., Hale, N. M. &Weber, M. J. (2001). Predictors of cheating among early adolescents: Academic and social motivations. *Contemporary Educational Psychology*, 26(1), 96-115

- Nichols, S. L. (2008). An exploration of students' belongingness beliefs in one middle school. *The Journal of Experimental Education*, 76,(2),145-169.
- Nutbeam, D., Smith, C., Moore, L. & Bauman, A. (1993) Warning! Schools can damage your health: Alienation from school and its impact on health behavior. *Journal of Paediatrics and Child Health*, 29, 25-30.
- Osterman, F. K.(2000). Student' need for belonging in the school community. *Review of Educational Research*, 70, (3), 323-367.
- Owens-Sabir, M. (2007). The effects of race, and family attachment on self- esteem, self- control and Juvenile Delinquency.
- Özdemir, M., Kalaycı, H. (2013). Okul Bağlılığı ve Metaforik Okul Algısı Üzerine Bir İnceleme: Çankırı İli Örneği. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 13(4).
- Roeser, R. W., Midgley, C. & Urdan, T. C. (1996). Perceptions of the school psychological environment and early adolescents psychological and behavioral functioning in school: The mediating role of goals and belonging. *Journal of Educational Psychology*, 88, 408-422.
- Rudasill, K., Reio, T., Stipanovic, N. & Taylor, J. (2010). A longitudinal study of student–teacher relationship quality, difficult temperament, and risky behavior from childhood to early adolescence. *Journal of School Psychology*, 48, 389-412.
- Samdal, O., Wold, B. & Bronis, M. (1999). Relationship between students' perceptions of school environment, their satisfaction with school and perceived academic achievement: An international study. *School Effectiveness and School Improvement*, 10, 296–320.
- Sarı, M. (2012). Sense of school belonging among elementary school students. *Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 42,(1), 1-11.
- Savi, F. (2011). Çocuk ve ergenler için okula bağlanma ölçeği: geçerlik ve güvenirlik çalışması. *İlköğretim Online*, 10,(1), 80- 90.
- Savi, F. (2011). School attachment and quality of life in children and adolescents of elementary school in Turkey. *Educational Research*, 1,(9), 1465-1471.
- Simons-Morton, B.G., Crump, A. D., Haynie, D.L. & Saylor, K. E. (1999). Student-school bonding and adolescent problem behavior. *Health Education Research*, 14,(1),99-107.
- Sinclair, M. F., Christenson S. L., Evelo D. L., & Hurley, C.M. (1998). Dropout prevention for high-risk youth with disabilities: Efficacy of a sustained school engagement procedure. *Exceptional Children*, 65(1), 7-21.
- Somers, C.L.& Gizzi, T. J.(2001). Predicting adolescents' risky behavior: The influence of future orientation, school involvement and school attachment. *Adoles and Family Health*, 2, 3-11.
- Thompson, S. (2005). Engaging students with school life. *Youth Studies Australia*, 24,1.
- Voisin, D., Salazar, L., Crosby, R., Diclemente, R., Yarber, W.&Staples-Horne, M. (2005). Teacher connectedness and health-related outcomes among detained adolescents. *Journal of Adolescent Health*, 37, 17- 23.

- Uwah, C. J., McMahon, H. G. ve Furlow, C. F. (2008). School belonging, educational aspirations, and academic self-efficacy among African American male high school students: Implications for school counselors. *Professional School Counseling, 11*(5), 296-305.
- Uzun Yüksek, Ö. (2006). *İlköğretim 5. sınıf öğrencilerinin okula yabancılaşma düzeylerine etki eden sosyo-demografik değişkenlerin belirlenmesi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Adana: Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Yavuzer, H. (2002). *Çocuk psikolojisi*. İstanbul: Remzi Kitapevi.
- Zieman, G. L. & Benson, G. P. (1981). School perceptions of truant adolescent girls. *Behavioral Disorders, 6*, (4), 197-205.

EXTENDED ABSTRACT

The school is the first fundamental social institution in the socialization process. This institution bears responsibility for the realization of certain learning patterns and the ability of individuals to adapt to society and be happy the way they provide their learning issues that they need rate considered successful (Yavuzer, 2002). Children also spend a significant part of everyday life in schools. Therefore, school, and at central level in the individual's life socialization process has significance (Kızmaz, 2006). Especially during adolescent children spend more time in school, further increases the effect on the development of adolescents at school (Boardman & Onge, 2005). School, according to the properties owned, healthy behaviors of the students may be a risk factor or protective factor for development.

Maddox & Prinz (2003) to connect to the school, to live the sense of belonging to the school where the student is feeling proud and confident about the school as the school itself; Mengi (2011) commitment to the school, to foster positive feelings about school, feeling positive connotations about education, a sense of belonging to the school environment and school staff and other students have a positive relationship, to attend school, extracurricular participation in social activities, extra time for school work spending in the classroom and participate in school decisions, set their own learning goals, to tell the class their mind, Osterman (2000) as a basic psychological need for a sense of belonging to a group connected to the school; Samdal, Wold & Bronis, 1999; Roeser, Midgley & Urdu from (1996), that it is valuable as a member of the school and was defined as believing respected.

LeCroy & Krysik (2008), according to the school-there are many benefits to. For example, academic success; with positive feelings toward school, and actively take part in various activities at school (Thomson, 2005), and academic motivation (Murdock vd., 2001; Samdal vd., 1999; Roeser vd., 1996) as they indicate that a positive relationship between other educational problems. Savi (2011) is connected to the school and the well-being of children, adolescents; Cemalcılar (2010), among students with higher level of commitment to school anxiety, loneliness, and low rates of school absenteeism; autonomy, positive social behavior, it is stated that the higher the intrinsic motivation and academic achievement. In addition, studies that school attendance increases, crime decreases (Owens-Sabir, 2007). Also less likely to engage in risky behavior show that students who feel loyalty to the school (Catalano, Haggerty, Oesterle, Fleming, & Hawkins, 2004; Rudasill vd., 2010; Voisin, Salazar, Crosby, Diclemente, Yarber & Staples-Horne, 2005). According to Osterman (2000), acceptance, inclusion and well-received condition, happiness, pride, contentment, was associated with positive emotions like peace, rejection and exclusion or ignoring the situation of excessive anxiety, depression, grief, lead to negative emotions such as jealousy and loneliness is open.

In terms of today's modern education concept, the concept of connecting to the school stands out as an important factor for the overall psycho-social well-being of adolescents. The study aims to connect to the gender of the level of the secondary school students, age, class, family economic status, parents' education level and is analyzed in terms of academic achievement.

The participants of the study consist of 552 secondary school (280 girls, 272 boys) with and average age of 12.6. "School Attachment Scale for Children and Adolescents" was

used as data collection instrument which was adapted to Turkish by Savi (2011). In data analysis, t-test and one-way analysis of variance were used.

In this study, the comparison is made in terms of gender connected to the school level, this result, in parallel Alaca (2011); Adelabu (2007); Cheung (2004); Cheung & Hui (2003); Goodenow & Grady (1993); Hagborg (1994); Nichols (2008); Sarı (2012); Mengi (2011); Arastaman (2006), Cernkovich & Giordano (1992), Zieman & Benson (1981), Goodenow (1992b) girls are reported to be higher than men of commitment to the school. Uwah vd. (2008), girl students could see more emphasis on schools and therefore may be higher than stated their commitment to school. Stressing that the school should focus on academic achievement only Calabrese (1989) in the long term, focusing on reducing the alienation of students in schools stated that they could raise their academic achievement. In this context, both male and female students of the measures to be taken in order to increase the commitment to the school, the students said to be extremely important in terms of both academic and social, and psychological development.

Connecting Students to school age increases, it reduced the average. In this case, the level of binding can be interpreted as the younger school students was higher than the older students. In addition, students connected to school progresses, it reduced the average class has read. That class level increases the level of students' school attendance decreases. Marx (2000) stated that students reduced their level of commitment to the school from elementary school. This finding does not coincide with the findings of other studies in the literature. For example, Goodenow's (1992b) in his work on secondary school students, there was no significant difference in terms of grade level in school Sense of Belonging Scale scores.

Family economic situation is better connected to the school level students, their families were found to be higher than the level of the economic situation of students with poor school attendance. In line with this finding Osterman (2003); Finn & Voelkl (2003) stated that the socio-economic level is high level of binding to the school children of affluent families. In addition, low-income high academic achievement showing that the findings of the study it was found that students in different aspects of a high school level of commitment (Conchas, 2001).

His mother graduated from university students who connect to the school level, the mother was determined to be higher than the level of binding elementary school students who graduate. His father was a university graduate students who connect to the school level, the father of primary, secondary and high school students who have a higher level of attachment to school. The education level of the parents was positive linear relationship between the student's dependency status. University was a significant high level of commitment to the children of families who have been trained, and families with children in elementary school is determined to at least the level of commitment (Fullarton, 2002; Finn & Voelkl, 2003). Education level of high school family perspectives, will be more positive thoughts about education, this idea can be effective in positively shaping the student's thoughts and feelings toward the arrow. This situation is likely to affect their commitment to school students.

Connecting to schools with high levels of academic achievement levels of students, academic achievement levels are higher than the level of the lower school students. This

finding is consistent with the findings of other research in the field of literature. Lee & Smith (1995), the students were identified as having a high level of achievement at the high school level of commitment. Firestone, Rosenblum & Weber (1987), the level of commitment to school they tend to arrive late to school with low student attendance problems they have revealed that low academic achievement, and they exhibit problematic behavior in school. Roeser, Midgley & Urdu from (1996) in their study, they found that it is associated with a high level of academic achievement of a sense of belonging. All based on these findings, the students with high academic achievement, said that higher levels of attachment to school. Successful students themselves feel safer in school, they may be to see more respect and support from teachers and friends. These feelings may also have contributed to the school more connected.